
Je možné, aby se ministr mýlil...

Je možné, aby se ministr mýlil...

Jednou, už tomu bude hezkých pár desítek let, přišel za mnou mladičkový adept věd matematicko-fyzikálních s vytřeštěnýma očima: Je, prosím, možné, aby se soudruh docent XY mýlil? Uklidnil jsem ho, že to možné je, že všichni se můžeme někdy splést. Zároveň jsem však pedagogicky dodal, že se to netýká věcí základních a fundamentálních. Tam žádná zmýlená neplatí a platit nemůže.

Seděl jsem tuhle v letadle ČSA nad dobrou kávou a výtečným moučником a četl si v českém tisku. Na okraj poznamenám, že se za posledního půl roku servis našich aerolinek markantně zlepšil. Přesto mi sousto zhořklo v ústech, když jsem se dočetl v celostránkovém interview ministra životního prostředí Ambrozka (Právo, 4. 12.), že se dostal na chvost mezi ministry životního prostředí Evropské unie při měření škodlivých látek v jeho organismu.

Moc mě to, po pravdě řečeno, neudivilo. Z nových členských zemí jsme jistě patřili - kvůli severočeskému hnědému uhlí a chemickému průmyslu - k nejzaneřáděnějšímu přírůstku EU. Pan ministr to však zlehčoval: prý ho lidé litují a doporučují mu jako Moravanovi „vyplavující“ léčbu ve vinném sklípku. To není nic originálního: lidé z Černobylu mi také po návštěvě sarkofágu doporučovali „vyplavující“ léčbu - nebyli to však Moravané, ale Ukrajinci, proto víno bylo nahrazeno - vodkou. Ministr ale pokračuje: „Ale co je vážnější: Diskutoval jsem o tom s odborníky ze Státního zdravotního ústavu, kteří sledují populaci. Potvrdili mi, že hodnoty, které byly naměřeny v mé krvi, nejsou nic mimořádného. Když se přepočtou na tělesnou váhu, tak jsem pod průměrem. Ty látky máme v krvi všichni...“

Četl jsem tyto řádky jednou, dvakrát, třikrát. A slovy mladého studentíka jsem se chtěl zeptat lidí zkušených a moudrých, zda takovou nigramotnost může říci ministr české vlády, navíc odpovědný, zjednoduším-li to trochu, za koncentrace škodlivin v naší zemi, v naší floře i fauně, tedy i u veškerých hovad, včetně těch lidských, jež ten náš pořádně zaneřáděný kousek planety obývají.

Podle logiky ministra Ambrozka by na tom v našem otráveném prostředí byla nejlépe bílá myška a nejhůř - slon, protože přepočteno na tělesnou váhu... Copak pan ministr neví, že důležité jsou koncentrace škodlivin či jiných látek, a ne jejich absolutní množství v organismu? Že na tom spočívá lékařská věda i ekologické rozborů?

Zbytek letu jsem byl smutný a přemýšlel, kam bych pana ministra poslal, kdybych měl tu moc: zpět na první ročník vysoké školy, nebo dokonce znovu dělat maturitu?

(Autor je publicista)